

Adventi Hírnök

A JUGOSZLÁVIAI ADVENTHÍVŐK GYŰLEKEZETI KÖZLÖNYE

I. ÉVFOLYAM

BEOGRÁD, 1939 JANUÁR

1. SZÁM

Az evő forrása

I. A legnagyobb előjog

„Tertek, törvénykezzünk!” Ész. 1, 18.

Ha királyunk meghívna, hogy elétárd minden szükségedet, nem mennél-e akkor el azonnal? Ha minden nap írásban értesítene elhatározásáról, hogy valóban kíván rajtad segíteni és hogy a bankban erre a célra letételezett egy összeget és ezen kívül megírná néked azt is, hogy minden egyéb dolgát félretéve szívesen tárgyalna veled személyesen összes ügyeidről, elutasíthatnád-e vagy mernéd-e elutasítani ezt a meghívást?

De nem utasítottál-e vissza ennél nagyobb meghívást? Halld, mit szól a világ Teremtője:

„Jőj, törvénykezzünk!” Figyelmezel-e erre a meghívásra? A világegyetem Teremtője hív, Ő, kinek rendeletére keringnek az égtestek a véghetetlen űrben. Ő, aki életet ad minden növénynek, aki a verebeket is táplálja, de aki legnagyobb szeretetével az embert veszi körül, kien-gesztelvén a bűnöst egyszülött Fia által. — Ezt akkor tette

meg, amikor mi még ellenségei voltunk. (Róma 5, 10.) És most, midőn magához szólít téged, hogy tárgyaljon veled, elfogadod-e meghívását? Vagy pedig ezt mondod: „Uram, ma nem érek rá, túl sok a dolgom.” Nem vetted-e meg meghívását igen gyakran, melynek következményeképpen lépten-nyomon balsikereid voltak és elgyengültél a bűn elleni küzdelemben?

Isten áldását kívánjuk az Adventhírnök olvasóinak az új esztendőben. — „És az Istennek békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban.”

Filippi 4, 7.

A gyülekezetvezetőség

Valóban, kevés ember él és cselekszik Isten szabályai szerint.

Igaz, hogy az Úr Jézus elrendelte nekünk munkája végzését; és igen dicséretreméltó, ha ezt követjük. De ne feledjük el, hogy Jézus igen gyakran ke-reste fel fenn a hegyen a magányt, amikor gondolataiba merült és imádkozott. Ezek az órák szükségesek voltak számára. Sőt ezek voltak életének legfontosabb órái. Ezek megdicsőítették és mennyeiévé változtatták földi létét. E magányból új munkára kelt. De ha nincsenek csendes óráink, melyekben Isten szólhat hozzánk és új erővel ruházhat fel, úgy munkánk is eredménytelen lesz.

Miért van szükségem a csendre? McConkey a következőket beszéli el: „A múlt nyáron a Huron partján egy hajóra várakoztunk, körülöttünk nagy embertömeg hemzsegett nagy lármával. Egy tisztviselő a halászházba hívott. Miután mögöttünk betette az ajtót, azt

kérdezte, hogy hallottunk-e valamit? És valóban, tisztán hallottuk a várt hajó kerekeinek csapásait. De mihelyt kimentünk, a tömeg lármája ismét betönte füleinket és többé nem hallottuk ezt a zakatolást. Barátommal ismét bementünk s mindjárt hallottuk a hajó közeledésének hangjait. Ez nagy tanulságunkra szolgált. Szobánk, ahol Istenhez imádkozunk, szintén egy csendes

hely, ahol Istennek hozzánk intézett szavait halljuk. És nincs is más hely, ahol a Mindenható jobban tudunkra adhatná gondolatait, mint a magány.

Mikor Dániel a babiloniai fogságban volt, naponta háromszor imádkozott. Ellenségei pedig, akik vesztére törtek, egy rendeletet eszközöltek ki, amely szerint 30 napig nem volt szabad imádkozni. Vannak keresztények, akik 30 napnál is több ideig nem imádkoznak, noha ebben oroszlánok őket nem gátolják, csupán lelki lomhaságuk és közömbösségük. De Dániel ismerte Istenét és így gyakran beszélgetett vele. S ezen előjogát mindenneknél legfontosabbnak tekintette. Inkább ment az oroszlánok vermébe Istennel, mintsem Isten nélkül a palotába.

Dániel erejét, hatalmát és bölcsességét Istentől nyerte. Minden nagy ember az ima embere volt. Ezen emberek a körülményekre való tekintet nélkül imádkoztak, mert az imádságot erejük egyedüli kútforrásának tekintették. Gondoljátok csak meg, hogy mi mindent tanulhatnánk meg, ha csak egy hónapig élhetnénk a mennyben. De mi Isten lábainak zsámolyánál kell hogy tanuljunk, mert csak itt készülhetünk el a menny számára. Ő soha sem utasít el magától. Sőt mi több, megengedi, hogy magunk válasszuk meg a vele való beszélgetés idejét. Csak ha az Úrhoz jövünk, nyerhetjük meg a lelkifegyvereket az Ő szolgálatára.

Ne feledd, hogy a csendes ima legnagyobb előjogod. Beszélhetsz Istennel csendes kamrában és a népes utcán is. Cortland Meyer mondja: „Hozzá mehetünk, érezhetjük jelenlétét, hallgathatjuk szavát, szólhatunk hozzá és szerethetjük őt, mint legjobb Atyánkat. Ez csodálatos, de igaz! Ez a legnagyobb előjog, ami a földön létezik. Hogy el ne veszítsük az életnek ezt a legnagyobb adományát, az Üdvözítő így szól hozzánk: „Te pedig amikor imádkozol, menj be a te belső szobádba és ajtódat bezárva imádkozzál a te Atyádhoz, aki titkon van. És a te Atyád aki titkon van, megfizet néked nyilván.” Jól lehet, majd egyszer sajnálni fogod, hogy túl sok időt töltöttél el az emberekkel, de sohasem lesz okod panaszkodni az Istennel eltöltött idő miatt. Ezért hát tölts időt naponta Isten társaságában. Beszéljess vele a titkos kamrában. Tárd elé egész életedet és el ne titkolj Tőle semmit. Zárd el szívedet minden zavaró befolyás elől; légy Üdvözítőddel valóban egyedül. Keresd, hívd meg mindaddig, amíg meg nem találod, hogy igazsága ruhájába öltöztessen s így megállhass az élet küzdelmeiben.

(A folytatásban az áldásos életről tárgyalunk.)

A jótékony munkára való felhívás

Körülöttünk mindenhol segély nélküli szegény emberek élnek, kiknek senki sem viseli gondját. Ezrével láthatjuk a magukra hagyott gyermekeket, meztelenül, kiéhezve, arcukról pedig lerí a szenvedés és a nyomor. Családok laknak pincelakásokban, nedves, penészes helyeken, sötét kamrákban, ahol nyomor és piszokságban tengetik életüket. Azok a gyermekek, akik ilyen helyeken nevelkednek, soha sem látnak semmi szépet és vonzót. Az ilyen gyermekek az utcai nevelésnek vannak kitéve és a környezetükben eléjük táruló példák szerint fognak felnőni. Isten nevét csak akkor hallják, ha azt káromolva ejtik ki. Tisztátalan szavak, szeszes ital szaga, dohányfüst, erkölcsi tisztátalanságok minden fajai: ezek azok, melyeket e sajnálatraméltó gyermekek érezhetnek, láthatnak és tapasztalhatnak s ezek azok, melyek érzéseiket rombolják.

Gyülekezetünknek e téren nagy dolgokat kell véghezvinni, amelyről sokaknak fogalmuk sincsen. Ez egy még megkezdetlen óriási feladat. „Éheztem és nem adtatok ennem, szomjúhoztam és nem adtatok innom; jövevény voltam és nem fogadtatok be engem, meztelen voltam és nem ruháztatok fel engem; beteg és fogoly voltam és nem látogattatok meg engem.” Mát. 25, 42. 43.

A szegények, özvegyek és árvák számára való gyűjtés oly feladat, amelyet a gyülekezetnek már rég el kellett volna kezdenie. A Szamaritánus meleg szeretetét kell hogy viszatükrözzük mindnyáján, kielégitve az éhezőket, otthonunkba hívva az elhagyottakat, felöltöztetve a szegényeket. Kérjük Istent, hogy adjon nekünk teljes alázatosságot, hogy így a legszegényebbekhez is le tudjunk ereszkedni s őket nem szégyelve, velük ekként cselekedjünk. Segítsünk azokon, akik nem bírnak magukon segíteni. Ezáltal a világnak a megfeszített Krisztust hirdetjük. — Bizonyásgátételek VI. 275/76.

Gyülekezeti szabályok. Ezen cím alatt a „Hírnök” cikkeket fog közölni, melyeket a főgyülekezet (Generálkonferencia) adott ki a következő részekben: A gyülekezet szervezése. — A gyülekezet kötelességei és felelősségei. — Fegyelem. — Eszköz az Evangélium hirdetésére. — Istentisztelet. — A szombat megszentelése. — Házasság. — Hitünk alapelvei.

A gyülekezetvezetőség

GYÜLEKEZETI SZABÁLYOK

Bevezető

Amióta az adventhívők gyülekezete megnövekedett és az egész világra kiterjedt, érezzük, hogy az egységes munka érdekében bizonyos szabályokra van szükségünk.

A Biblia és a tapasztalatok arra tanítanak bennünket, hogy a gyülekezet minden munkája egy meghatározott terv szerint kell hogy menjen. Mert Isten nem a rendtelenség, de a rend Istene. „Mindenek ékesen és jó renddel legyenek.” (1. Kor. 14, 33. 40.)

Ugyanezt tanítja a jövendőmondás lelke is. „Egy meghatározott irányhoz akarjuk tartani magunkat, mert csak ezáltal őrizhetjük meg szervezetünket. Rendetlen személyekre nem szabad a munka vezetését bízni. Mi olyan időben élünk, amely rendet, tervszerűséget és egységes munkát követel tőlünk.” (Bizonyosságtételek a prédikátorok számára, 228.)

„Isten gyülekezete állandóan veszélyben van. Sátán el akarja pusztítani Isten gyermekeit és ezért nem szabad egy ember nézeteire vagy ítéleteire építeni. Krisztus azt kívánja, hogy Gyülekezete oly szabályos és egységes közösséggé alakuljon, ahol rend uralkodik és ahol a tagok egymásra hallgatnak (Ef. 5, 21.), ahol ki-ki a másikat nagyobbra becsüli magánál (Fil. 2, 3). Az egység és a bizalom a gyülekezet áldását szolgálja. Ha minden tag függetlenül munkálkodik és a saját útján haladna, úgy a gyülekezet nem állhatna meg a megpróbáltatás és a nyomorúság idején. A Gyülekezet fenállása és jóvolta a rendíthetetlen egységes munkától és az egymás iránti bizalomtól függ.

Az első rész — A gyülekezet szervezése

1. A szervezkedés isteni eredete. „Mert miképpen egy testben sok tagunk van, minden tagnak pedig ugyanaz a cselekedete van, azonképpen sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai vagyunk.” (Róma 12, 4.)

„Mert amiképpen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan

vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is.” (1. Kor. 12, 12.)

„Ti pedig a Krisztus teste vagytok és tagjai rész szerint. És pedig némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor prófétául, harmadsor tanítókul; azután csodatevő erőket, azután gyógyításnak ajándékait, gyámolókat, kormányokat, nyelvek nemeit.” (27—28. v.)

2. A szervezkedés célja. „Mikor a tagok száma megnövekedett, tisztában voltunk azzal, hogy nehézségekbe fogunk ütközni és a munka nem haladhat, ha nem szervezkedünk. A szervezkedés több okból kifolyólag igen fontos. Ez biztosítja be a munkások fizetését és a munkának új területeken való megkezdését. Általa szabadulhat meg a gyülekezet a méltatlan tagoktól, őrizheti meg vagyonát, hirdetheti az igazságot a sajtó által.” (Bizonyosságtételek a prédikátorok számára, 26.)

3. A szervezkedés szükségessége. „Senki se gondolja, hogy a szervezkedés nélkül folytatni lehet Isten művét. Ennek a műnek előmozdításához igen sok gond, bölcsesség és ima volt szükséges, amelyre Isten meg is felelt. Gyülekezete az Ő vezetése által lett felépítve sok áldozat árán. Senki tehát ne zúgolódjon emiatt, mert különben veszedelmet hoz magára. Az Úr nevében mondom e szervezetről, hogy meg fog állani, meg fog erősödni, haladni fog és meg fog szilárdulni.” (Bizonyosságtételek a prédikátorok számára, 27.)

4. Gyülekezetünk szervezetének öt fontos része. A gyülekezet oly személyek összessége, kiknek egy a hitük, törekvésük és rendjük. Ha mind egy helyen élnének, úgy a szervezkedés egészen egyszerű volna. De mivel a föld legkülönbözőbb részein vannak, úgy egy tökéletes szervezkedésre volt szükség, amely a hit és a munka egységét biztosította. Gyülekezetünk szervezetének tehát öt fontos része van.

a) a helybeli gyülekezet, mint a tagok egysége;
b) az országgyülekezet,¹⁾ mint a helybeli gyülekezetek egysége;

¹⁾ Országgyülekezetünket a jugoszláviai adventhívők gyülekezetének nevezzük.

c) az országgyűlekezettagozat¹⁾, a munka megkönnyítése szempontjából az országgyűlekezetek tagozatokra oszlanak;

d) a főgyülekezet, mint az országgyűlekezetek egysége;

e) a főgyülekezettagozat²⁾ a munka megkönnyítése szempontjából a főgyülekezet tagozatokra oszlik.

5. A főgyülekezeti bizottság a lelkikérdések fődőntője. „Megjelentetett nékem, hogy senkinek sem szabad a lelkikérdésekben egy ember nézetét elfogadni, mert csak a főgyülekezeti bizottság van hivatva e kérdések eldőntésére, melynek határozatait minden tag elfogadni köteles.” (Bizonyoságtételek, III. 492.)

6. Egyházigazgatás a keresztény világban. A keresztény világban az egyházigazgatóság négy alakját ismerjük:

a) A független alak, melyben a kormányzást illetőleg minden helybeli gyülekezet vagy egyház független a másiktól. Ezt az alakulatot kongregacionálizmusnak nevezik s annak hívei a kongregacionálisták.

b) A népképviselő — oly egyházigazgatási alakulat, mely a helybeli gyülekezetek

¹⁾ Országgyűlekezetünk három tagozatra oszlik: a dunai, szávai és moravai tagozatra.

²⁾ Azt a főgyülekezettagozatot, amelyhez tartozunk, a déleuropai főgyülekezettagozatnak nevezzük.

³⁾ A polgárjogi kérdéseket illetőleg a főgyülekezeti bizottság az 1932 január havában megtartott glandi gyűlésén a következő határozatot hozta:

„Hisszük, hogy a földi kormányok Istentől rendeltettek el, hogy a népek számára a rend, igazságszolgáltatás és a béke áldását bebiztosítsák. Továbbá, hisszük, hogy a polgárok minden ilyen kormányt kötelességeik végzése által támogatni kötelesek.

„Közösségünk minden tagjának teljes szabadságot adunk arra, hogy minden időben és minden helyen saját meggyőződése szerint szolgálja országát.”

A főgyülekezeti bizottság ezen nézetével összhangban a jugoszláviai adventhívők gyülekezete az 1929 június 12-én Noviszádon megtartott gyűlésén, amelyen összes gyülekezetei és a főgyülekezetvezetőség is képviselve volt, a következő szabályokat egyöntetűen alkotmányába foglalta:

„4. § Az adventmozgalom egyedül a lelkikérdésekben (dogmatika) egységes az egész föld kerektségén. A dogmatikus kérdések felett a főgyülekezetbizottság dönt (vagyis annak főgyűlése, amelyen a föld összes országgyülekezetvezetői résztvesznek). Ezek a határozatok az összes gyülekezetekre nézve kötelezők.

Tehát a jugoszláviai adventhívők gyülekezete a lelkikérdésekben a főgyülekezetvezetőséghez fűződik.

5. § A főgyülekezetvezetőség tehát az „adjátok meg az Istennek, ami az Istené, és a császárnak, ami a császáré” bibliai szabályt betartva, minden országgyülekezetnek meghagyja, hogy polgárjogi ügyeit az illető állam törvényei és az ott uralkodó körülmények szerint rendezze.

Eszerint a jugoszláviai adventhívők gyülekezete minden polgárjogi kérdést illetőleg a főgyülekezettől teljesen független.”

vagy egyházak vezetését a hívekre bizza és az arra feljogosítottak az egész egyház vagy gyülekezetet vezetik. Ez az alakulat az egész egyház vagy gyülekezet egységét eredményezi. Továbbá, elismeri az egész paprendszer egyenjogúságát.

c) A püspöki egyház — oly egyház, melyet a püspökök, papok és diakónusok vezetnek.

d) A pápai egyház — a római katolikus egyház fenhatósága. Ezt az egyházat a pápa vezeti a bíborosok, érsekek és püspökök által. A helybeli egyházaknak és azok tagjainak nincs joguk az egyház igazgatásához.

7. Az adventhívők egyházigazgatásának alakja. Egyházigazgatásunkat a népképviselő alakítja. A gyülekezet minden tagja, amely annak szabályaival összhangban él, aktív és passzív szavazási joggal bír a helybeli gyülekezet vezetőségének megválasztása és minden benső ügyének intézésében, valamint tagok felvétele és elbocsátásában. A gyülekezeteknek továbbá joguk van, hogy képviselőket válasszanak meg az országgyűlekezetek és azok tagozatainak gyűléseire, akik az összejöveteleken az illető gyülekezeteket képviselik és választják az országgyűlekezeteket, illetőleg azok tagozatainak vezetőségét, intézik a hivatalos ügyeket stb.

8. A képviselők megválasztása. „Isten arra utal bennünket, hogy képviselőket válasszunk ki a különböző gyűlések számára. Ezek az emberek értelmesek, bölcsök, tapasztaltak, befolyásosak, kipróbáltak és minden bizalomra méltók legyenek, mert az ő feladatuk az, hogy Isten művének előmozdítása szempontjából terveket dolgozzanak ki.” (Bizonyoságtételek IX. 262.)

Az országgyűlekezet, illetőleg az országgyülekezeti tagozatok szabályai meghatározzák, hogy egy helybeli gyülekezet hány képviselőt küldhet a gyülekezet, illetőleg az országgyűlekezettagozat gyűlésére. Mikor a képviselőválasztás ideje elközelgett, a helybeli gyülekezet egy külön erre a célra kiszemelt választóbizottságot javasol a helybeli gyülekezetnek, amelyet az szavazással elfogad. Ez a választóbizottság maga a gyülekezeti bizottság is lehet. A választások alkalmával, vagy a bizottságokban kerülni kell a politikai jellegzetességet. A bizottságok tagjai csakis istenfélő, hívő és tehetséges testvérek lehetnek.

Amikor a választóbizottság befejezte munkáját, a gyülekezet elé terjeszti az általa kiválasztott képviselők neveit megválasztás szempontjából. A választás után a gyülekezeti titkár minden képviselő számára felhatalmazólevelet ír, melyet az országgyűlekezet, illetőleg országgyűlekezettagozat titkárának elküld. Ezek

a képviselők ugyanazon országgyűlekezetet, illetőleg országgyűlekezettagozat többi képviselőivel egyetemben megválasztják az országgyűlekezetet, illetőleg országgyűlekezettagozat vezetőségét és végzik az ezzel kapcsolatos hivatalos munkákat.

Az országgyűlekezeti összejövetelek minden négy-, az országgyűlekezettagozati összejövetelek pedig minden kétszázötvenben lesznek megtartva.

A főgyűlekezeti bizottság minden negyedik esztendőben tartja meg ülését. Bizottságának tagjaira vonatkozólag a főgyűlekezet alkotmánya harmadik cikkében a következő szabályokat találjuk:

1. §

A főgyűlekezeti bizottság tagjai:

a) Oly országgyűlekezetek képviselői, melyek már szervezve vannak, vagy pedig szervezve lesznek és a főgyűlekezet kebelébe az összejöveteleken való szavazás által lesznek felvéve.

b) Oly országgyűlekezettagozatok, vagy szervezett misszióterületek képviselői, amelyek nem tartoznak valamely ország- vagy missziógyűlekezethez és a főgyűlekezet kebelébe való felvételüket az összejöveteleken szavazzák meg.

2. §

Ezek a képviselők lehetnek:

- a) bővebb értelemben vett képviselők és
- b) valódi képviselők.

3. §

A bővebb értelemben vett képviselők a főgyűlekezeti bizottság és a főgyűlekezettagozati bizottság összes tagjai. Továbbá, a főgyűlekezethez tartozó minden misszióterület, intézet és intézmény oly képviselője, valamint minden más tag, aki felhatalmazást nyert a főgyűlekezeti bizottságtól. E képviselők száma nem szabad hogy meghaladja a képviselőség számának negyedrészt.

4. §

A valódi képviselők azok, akik a főgyűlekezettagozati és az országgyűlekezeti bizottságtól nyerik a felhatalmazást.

5. §

Minden főgyűlekezettagozat a területén levő országgyűlekezetekből jogosan egy-egy képviselőt küldhet, valamint minden ezer tagra szintén egyet.

6. §

Minden országgyűlekezetnek jogában áll képviselője mellett még egy képviselőt küldeni, továbbá minden tagozatból egyet és minden ezer tagra szintén egy képviselőt. Ha valamely országgyűlekezet nem önálló, hanem egy főgyűlekezettagozat felülvizsgálata alatt működik, úgy képviselői az illető főgyűlekezettagozat képviselőinek tekintetnek." (A főgyűlekezet alkotmánya és szabályai, 3. és 4. old.)

9. A képviselők kötelességei. Az országgyűlekezetek összejöveteleire küldött képviselők nemcsak a gyűlekezeteket vannak hivatva képviselni, hanem kell hogy gondot viseljenek a műről az egész országban. A gyűlekezeti képviselők nem szabad hogy összebeszélve hatást gyakoroljanak a választások kimenetelére. Úgyszintén nem szabad nagyobb jogokat követelniök az összejöveteleken hivatalos munkájának vezetésénél. Minden képviselő a Szentlélek vezetésére bízza magát és legjobb lelkiismerete szerint szavazzon.

Ha a vezetőségnek bármely tagja valamely képviselőcsoport szavazását felülvizsgálni akarja, az nem méltó hivatására.

10. Az országgyűlekezet, illetőleg országgyűlekezettagozat bizottságának felelősségei. Hatáskörén kívül a helybeli gyűlekezetnek nincs joga dönteni. Csak hozzácsatlakozhat az ország, illetőleg tagozatának többi helybeli gyűlekezeteihez, hogy így együttesen országgyűlekezeti, illetőleg országgyűlekezettagozati bizottságára bízza a döntés felelősségét és jogát, hogy az a következő gyűlésig végezze munkáját. De ez a vezetőbizottság nem felelős az egyes gyűlekezetek kötelességteljesítéséért, valamint a helybeli gyűlekezetek egységéért.

11. Az országgyűlekezeti, illetőleg országgyűlekezettagozati bizottság kötelességei. Ez a bizottság a meghatározott időig végzi kötelességét. A bizottság tagjai nemcsak a gyűlekezeteket, vagy az egyes ügyszakokat vannak hivatva képviselni, hanem kötelesek az ország, illetőleg tagozat műve jólétének felelősségét hordozni. Egy gyűlekezet, különálló tag vagy csoport sem vizsgálhatja felül működését, sem nem befolyásolhatja azt. A bizottság tagjai ima által gondosan vizsgálják át a munka minden ágát és csak ezután hozzák határozataikat. A bizottság tagjai kötelesek a gyűlés előtt minden szükséges adatot beszerezni.

12. Magaválasztott szervezet. A gyűlekezet egyetlen oly szervezetet sem ismer el, amely

saját maga szervezkedett. Csakis a gyülekezet, mint egység, van hívatva a szervezkedésre. Szervezi azokat az ügyosztályokat, amelyek a mű előrehaladása szempontjából szükségesek, mint pl. a szombatiskola, missziómunka, ifjúsági ügyosztály stb. A gyülekezet munkáját az előírt úton meghatározott személyek és eszközök által végzi. A gyülekezetben minden tag egyenlő joggal bír. Egyetlen tag vagy csoportnak sem áll jogában egy a gyülekezet érdekeit támogató, vagy háborgató szervezetet alakítani. Az ilyen eljárás az egyenlenség és csaló versenyzések szellemét keltené fel, amely egy a gyülekezetet felülvizsgáló és uraló vágyban nyilvánul meg. Ha valamely tag az adventi gyülekezetben bármit is sajátkezűleg szervezni törekszik, az gyülekezeti fegyelem alá rekesztessék.¹⁾

13. A szabályok megváltoztatása. Egyes területeken a körülmények lehetetlenné teszik a mű általános szabályainak keresztülvitelét, amiért is szükséges azokat a helyzethez alkalmazni. Ilyen esetben az országgyülekezettagozat bizottsága, amelyhez az illető terület tartozik, jóváhagyhatja a munka módjának megváltoztatását. Ilyen módon meg lesz őrizve az egység szelleme, mivel minden megbeszélés útján végeztetik.

(A folytatás a gyülekezetvezetőség és segítői felelősségei és kötelességeiről tárgyal.)

¹⁾ 1. Tim. 5, 20; 2. Thess. 5, 14. 15. Gyülekezeti fegyelemnek nevezzük azt az eljárást, amikor a gyülekezet egy személynek bizonyos dologban való megjavulása szempontjából meghatározott időt ad. Ha ez az idő letelt és az illető nem mutatott fel javulást, úgy a szigorú fegyelmi eljárás, vagy a kizárás következik. Máté 18, 17. 18.

Olvasd és terjeszd

lapunkat az

„Adventi Hírnök”-öt

Pál apostolnak a zsidókhöz írt levele 10., 25., 38. és 39. fejezete¹⁾

Sokan azt gondolják, hogy a gyülekezetben teljes tökéletességet fognak találni. Azt hiszik, hogy a gyülekezet minden egyes tagja tökéletes és hogy képtelenek a bűnözésre. Amikor azonban belátják, hogy ez nem tény, csalódnak és elhagyják ezért a gyülekezetet. „Nincs azonban okunk a csalódásra, mivel az Úr sem hagyja jóvá azt a meggyőződésünket, hogy a gyülekezet tökéletes.”

Amiképen régen, úgy ma is itt-ott vannak judások, akik Urukot elárulják, péterek, akik Messterüket megtagadják, démások, akik testvéreiket elhagyják s végül testvérek, akik a nagyságért küzdenek. Mindez azonban ne legyen ok a csalódásra és az elbátortalanodásra, sem pedig arra, hogy a Krisztus gyülekezetét elhagyjuk.

„Habár a gonosz mindvégig fog működni a gyülekezetben is, az utolsó napok e gyülekezete mégis a világ világossága kell hogy legyen.” Konkoly mind az aratásig lesz a gyülekezetben, úgy hogy „minden törekvésünknek sem lesz meg az az eredménye, hogy a küzdő gyülekezetet a győzelem gyülekezetévé alakítsa”.

Es ez a „gyenge és tökéletlen gyülekezet, amelynek intelmekre és tanácsokra van szükség, Krisztus legnagyobb figyelmének tárgya”. Jézus mindennek felett szereti gyülekezetét. Nappal és éjjel őrködik felette. Szakadatlanul mellette van, feddi és javítja, bátorítja és gondozza azt küzdelmeiben és munkájában. Türelmesen vezet győzelemről-győzelemre és nem sokára győzelemteljesen a győngykapukon át az Isten városába vezet.

A kétségbeesés, harag és testvéreink hibái és tökéletlenségein való rágódás helyett jobban tesszük, ha meglátogatjuk őket és Krisztus szellemében igyekezünk rajtuk segíteni, hogy a keresztényi élet magasabb fokára jussanak. Ahelyett, hogy követ dobnánk rájuk, vonjuk őket magunkhoz a szeretet láncával. Istenen kívül e földön senki sem tökéletes. Mindnyájan vétkezünk s mindnyájunknak Isten és testvéreink részéről megbocsájtásra van szükségünk. Pál apostollal be kell vallanunk, hogy még nem értük el a tökéletességet. Vele is háttárazzuk el, hogy az Úr segítségével előretörünk, amíg az isteni eszménykép tökéletességét el nem érjük. Gondolkozzunk a hozzánk intézett bátorító és szívhezszóló szavakról Fülipp 3, 10—14-ben.

Olson A. V.

¹⁾ E cikk idézetei a „Bizonyágtételek a prédikátorok számára” c. mű. 47—49. oldalról vették.

Medves kis Barátaim!

Itt vagyunk az új év küszöbén! Gondolkoztatok-e már erről: miért nevezik az év első havát januárnak, miért ünneplik az újévet és miért kívánnak ekkor az emberek egymásnak jót és küldenek egymásnak ajándékokat? A régi népek mind az istenségnek három személyében hittek. A régi babiloniaiaknál ez a három személyiség a következő: Anu, a mienny istene, Baal, aki az emberiséget teremtette, amelyért tovább is küzd, és Ea vagy En-ki, a bölcsesség istene.

Később, amikor a Biblia szerint Isten az embereket elszélesztette a föld színén, az Istenség hármasságának fogalmát magukkal vitték, csak hogy nyelvük különbsége miatt az istenség e három személyének különböző neveket adtak. Az újbabiloniaiak Janusnak nevezték a főistent. Ez volt a nap istene is, amely meghalározta az évek hosszát és hozta a változásokat a természetben. Felfogásuk szerint Janus a napok, hónapok és esztendőkré forrása. Minden nap kezdeténél a papok őt a nap ajándékozójának ismerték el; minden hó első napján bor- vagy gyümölcsáldozatot hoztak neki s az év első havát neki szentelték, amit róla Janus-hónak, vagyis januárnak neveztek. E hónap első napján a legnagyobb ünnepet ülték. Ezen a napon mindenki ünnepi ruhába öltözött, került a tisztátalan és rossz szavakat, amelyek az egész esztendőre nézve rossz jelentőséggel bírnak, és igyekezett minél kedvesebb és kellemesebb lenni beszédében. A rokonok és barátok szívélyes kívánságait fejezték ki egymásnak és ajándékokat küldözgettek.

Azonban nemcsak az időbeosztások első napjai, hanem az életben minden első tett vagy üzemkezdemény, úgy a magán, mint a nyilvános életben, Janusznak szenteltetik. Januszt atyának is nevezték, mivel jószágos és baráti isten volt, a bemenetel és kimenetel istene, amelynek jelképe a kezében levő kulcs volt. Az imáknál a menny kapuját nyitotta meg.

A zsidóknál is az év első hava Istennek szenteltetik (újév), amelyet trombitaszóval ünnepeltek. Ezen a napon minden zsidó ünnepi ruhába öltözött, amint azt ma is teszik, és minden tisztátalan és rossz szót került. Ez a nap az ő számukra is az újföld új életének kezdetét jelképezte. (3. Mózes 25, 25—25; 4. Mózes 29, 1—39.) És ők is megőrizték az első emberek azon ismeretét, hogy minden első az Istené. Példab. 3, 9.

Az ótestamentumban az újév és más ünnepek ünneplése a lelkiismeret dolga volt, míg az újtestamentumban ez többé nincs így. Kol. 2, 16. 17.

Mégis, habár az újszövetség törvénye ezt nem követezte meg, egyes ünnepek annyira népszokássá váltak, hogy megkeresztelésük után is megtartották ezeket, mint pl. a galattabeli és a római gyülekezetek tagjai. (Lásd: Gal. 4, 10; Róma 14. 5. 6.) Pál apostol ezért nem fedte őket, hanem azt tanácsolta nekik, hogy, ha már ünnepet ülnék, tegyék azt az Úr dicsőségére.

Igy maradt meg a pogány, zsidó és keresztény világban az újév ünneplése, mint egy új időszak kezdete. De az ünnepi öltözék, a jókívánságok és az ajándékküldésnek mélyebb értelme van. Ez arra az új esztendőre kell hogy figyelmeztessen bennünket, amikor az Úr majd így szól: „Ime, mindent újjáteremték!” Ezen a napon gyermekeinek örökéletet fog adni és gyermekei egymásnak öröklik jókívánságokat fognak mondani.

Tehát, kedves kis Barátaim, én is kívánok Néktek és kedves Szüleiteknek egy boldog új esztendőt! Legyen ez az újév annak az örök esztendőnek előképe, amely akkor

ISTEN IGÉJE IDEGEN NYELVEKEN

Bizonyára hallottátok már, hogy a Biblia sok nyelvre van lefordítva. Sokan közöletnek nem is hallottak tán egy-két nyelvnél többet, de sokan vannak olyanok is, akik anyanyelvükön kívül egyéb nyelvet nem hallottak soha. Nem mondhatom meg néktek, hogy miként hangzanak mindazok a nyelvek, amelyekre a Biblia le van fordítva, de János Evangéliuma 3, 16 és más ismert bibliaszövegeket bemutatathatok néktek ezen a nyelven. Ha meglátjátok ezeket az idegen írásokat, úgy fogalmat nyertek arról, hogy mit olvasnak testvéreink széles e földön. Isten segítségével a Hírnök minden következő számában közölni fogok ezekből a nyelvek és tájszólásokból egy-egy bibliaszöveget.

1. Asanti (fanti nyelvjárása) — Nyugatafrika	Na mbre Nyankupon dó
wiadzi nyi; de odzi ni ba
2. Asanti (lwi nyelvjárása) — Afrika	Nà senea Onyanköpon dó
wiase ni, se ode ne ba a
3. Aszám nyelv — Északkeletindia	কিয়নো ঈশ্বরে ক্রগতলে এনে
প্রেম করিলে, যে, তেওঁর
4. Aszu nyelv — Tanganyika, Afrika	Ambu Murungu ekundishe
isanga lose, nicho cheshigie
5. Avadi v. Kauszali nyelv — Északnyugatindia	हे सरगमहँ रहबेआ हमरेनके
बाप तोहार नाम पबित्र होउ।
6. Aymár nyelv — Peru és Bolivia	Cunalaycutejga qhitisa Diosan
munañapa lurijga, ucawa
7. Bahám nyelv — Niúéria, Afrika	Gibo ma ba da motso da Pwa
tsi ne ndso-nogi ka nji-nogi
8. Bageli nyelv — Középindia	काहेतें ईश्वरने संसारको असो
प्यार करो कि वाने अपुनो एक
9. Belin nyelv — Holland-Keletindia	ಗಣಗವಾ ಕೂ ಕುಣಗಿಣಿ
ಗಿಣಿ ಉಣ ಕುಣಗಿಣಿ ಿ
10. Belohi nyelv — Beludzsisztán, Ázsia	←
کہ مَنا جہانار اگا دوستی

veszi kezdetét, amikor Jézus eljön dicsőségében és mindnyájunkat magához vesz.

Szívélyesen üdvözöl mindnyájatokat

Mocsnik bácsi

1919 az új alkalmak és előnyök esztendeje

Az új esztendőben szívéllyes üdvözlétünket küldjük a szombatiskola összes tagjainak, amely az egész földön szám szerint 600.000. Az életnek egy fontos része befejezetett és egy új szaka veszi kezdetét. Egészen helyénvaló, hogy megállapítsuk, mit adott nekünk a múlt esztendőben a szombatiskola, úgy személyünk, mint egész közösségünknek, és mit veszítettünk.

A szombatiskola mai fejlődése különös hálával kell hogy eltöltsön bennünket. Minden neptől több ezen készülődtek a szombatiskolában a gyülekezetbe való felvételre. Másrészt pedig bennünket is megerősített Isten Igéjének tanulmányozása által és gazdagította lelki életünket.

Emlékezzünk meg azokról a bizonytalanságokról, amelyek egyes országokat értek; vajjon ne legyünk-e akkor hálásak Isten iránt, hogy ezen nehéz időben is terjesztette és megerősítette művét? Ez a szüntelen való növekedés az életerő jele, amely minden akadályt eltekintve, ezen ígéret felé tör: „Egy ellened készült legyver sem lesz jószerencsés és minden nyelvet, mely ellened perbe száll: kárhoztatsz, ez az Úr szolgáinak öröksége és az ő igazságuk, mely tölem van, így szól az Úr.”

Igaz, hogy a szombatiskola szervezete tökéletes, de mégis üres formáság maradna, ha a vezetők tanítók és helyetteseik tervszerűen és szívből nem munkálkodnának, és, ami a legfontosabb, Isten Lelke nem hatná át a műnek ezt az egész ágát és műünk egyik legfontosabb oszlopává nem avatná ezáltal. Tehát, a szombatiskolát Isten Lelke hatja át és így általa Isten maga neveli gyermekeit.

Megköszönjük testvéreink hív közreműködését, törekvését és szorgalmát, amely által a múltban e szép eredményeket érthettük el. Meg vagyunk arról győződve, hogy az új évben is hasonló szellemmel fognak mulkálkodni. Örizzük meg azt amit nyertünk és mulkódjunk Isten Lelkével közösségben. Tökéletesítsük a munka módját és szaporítsuk a munkaerőt, hogy támogathassuk mindazokat az

intézményeket, amelyek a léleklimentés művét elősegítik. Az ilyen munka saját lelkiéletünket is megerősíti s annak nagyobb kilendülést kölcsönöz.

Az új esztendőben minden tag igyekezzon lelkiismeretesen és hűségesen az Úrtól reabízott munkát elvégezni; úgyszintén minden új tag keresse meg helyét az Úr szőlőskertjében. Az Úr ezt így akarja és így

parancsolta. Márk 13, 34. 36. Jézus ezen szavainak alapján a bizonyoságtételek a következőket írja: „Adjatok mindenkinek valamilyen munkát a felebarát érdekében. Tanítsátok meg őket arra is, hogy miképen végezzék azt. Különösen a hibten fiatalokat kell erre a munkára nevelni. Tanuljanak meg Isten segítőtársa lenni. A munkában a félénk elfeledkezik félelméről, a gyenge erős lesz, akinek nincs bölcsesége, bölcs lesz, és valamennyien képesek lesznek a Jézus Krisztus igazságát hirdetni.”

Oly időben élünk, amely minden erőnköt megköveteli, hogy az összes nehézségeket megúszhassuk és magasztos feladatunkat a világban elvégezhessük. „Az igazság ellensége nagy haraggal van eltelve, mint aki tudja hogy kevés ideje van.” Jel. 12, 12. A mi feladatunk igen nagy, mert az Istentől reánk bízott munkát addig kell elvégeznünk, amíg az angyalok visszatartják a szeleket. Munkálkodjunk, amíg tart a nappal, mert aljő hamar, igen hamar az éjszaka, mikor Isten műve örökre be lesz fejezve. János 9, 4.

A főgyülekezet

Halálozás

Szlankamenác Julka testvérünk, a noviszádi gyülekezet tagja, 1938 november 17-én elaludt az Úrban. Az igazságot 24 évvel ezelőtt fogadta el, amely idő alatt a gyülekezet hűséges és buzgó tagja volt. Életének utolsó órájáig mindenben a hűségre és pontosságra törekedett. Résztvett az utolsó aratásihálamunkában, amely által életében utoljára megdicsőítette az Urat. Ezáltal példát nyújtott nekünk arra nézve, hogy mind halálíg áldozatot kell hoznunk az Úrért. Az Úr Jézus dicsőséges eljvetelébe vett reménye batorította őt egész életén keresztül. Az elválás órájában azzal a reménnyel hagyta itt hívó testvéreit, hogy az Isten országában viszont látja őket.

A noviszádi gyülekezet

Reggeli dicséret

ISTEN IGÉRETEI

Isten megtartja ígéreteit

1. v. Zsolt. 89, 34.	— 1. Móz. 1—5
2. h. Zsolt. 89, 35.	— 1. Móz. 4—6
3. k. Zsid. 10, 23.	— 1. Móz. 7—9
4. sz. Jozsué 21, 45.	— 1. Móz. 10—12
5. cs. Luk. 21, 33.	— 1. Móz. 13—15
6. p. 2 Pét. 3, 9.	— 1. Móz. 16—18
7. sz. Zsolt. 145, 18.	— 1. Móz. 19—23
- Szombatmegk. 4.13 bevégz. 4.14

Isten ugyanaz marad

8. v. Zsolt. 119, 89-91.	— 1. Móz. 24—26
9. h. Jak. 1, 17.	— 1. Móz. 27—29
10. k. Préd 3, 14.	— 1. Móz. 30—32
11. sz. Mal. 3, 6.	— 1. Móz. 33—35
12. cs. Zsolt. 102, 27. 28.	— 1. Móz. 36—38
13. p. Zsid. 13, 8.	— 1. Móz. 39—41
14. sz. Zsolt. 33, 11.	— 1. Móz. 42—46
- Szombatmegk. 4.21 bevégz. 4.22

Megváltónk ígérete

15. v. És. 9, 6.	— 1. Móz. 47—50
16. h. És. 62, 11.	— 2. Móz. 1—3
17. k. Mal. 4, 2.	— 2. Móz. 4—6
18. sz. Máté 1, 21.	— 2. Móz. 7—9
19. cz. Iób 19, 25.	— 2. Móz. 10—12
20. p. Jer. 25, 5. 6.	— 2. Móz. 13—15
21. sz. És. 53, 5.	— 2. Móz. 16—20
- Szombatmegk. 4.30 bevégz. 4.32

A megváltás ígérete

22. v. Róma 10, 13.	— 2. Móz. 21—23
23. h. Zsolt. 149, 4.	— 2. Móz. 24—25
24. k. És. 51, 6.	— 2. Móz. 26—28
25. sz. Jer. 3, 23.	— 2. Móz. 29—31
26. cs. Róma 1, 16.	— 2. Móz. 32—34
27. p. Márk 16, 15. 16.	— 2. Móz. 35—37
28. sz. Máté 24, 13.	— 2. Móz. 38—40
	és 3. Móz. 1—2
- Szombatmegk. 4.40 bevégz. 4.41

A megváltás ígérete

29. v. 1. Ján. 2, 25	— 3. Móz. 3—5
30. h. Zsolt. 91, 16.	— 3. Móz. 6—8
31. k. És. 26, 1.	— 3. Móz. 9—11